

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel.: /914/ 636-4225.

SVATÝ JAN NEPOMUK NEUMANN - 5. ledna

V kalendáři a v dějinách svatosti najdeme málo světců, které by považovaly za své tři národy. jedním z nich je svatý Jan Nepomuk Neumann.

Hlásí se k němu náš český národ, protože se narodil 28. března r. 1811 v jihočeských Prachaticích, jeho matka byla Češka a česky jistě znal.

Jeho otec, punčochář Filip Neumann byl však Němec a doma se mluvilo německy. Z toho důvodu ho právem považují za svého svatého i Němci.

Třetím národem, který ho uctívá, jsou Američané, protože zde Jan Nepomuk Neumann zemřel jako IV. filadelfský biskup a zde vykonal také nejvíce dobra. Je prvním biskupem ze Spojených Států, který byl prohlášen svatým.

Povolání ke kněžství se probudilo v Neumannovi brzy. Jako školák rád ministroval, udělal si doma malý oltáříček, u kterého se pak často modlil. Ale cesta ke kněžství nebyla vystlána růžemi. Byla to spíše cesta trnitá, ale mladý Neumann dobře věděl, že kdo se rozhodl následovat Krista, musí při tom nést i jeho kříž.

Zní to neuvěřitelně, ale byl tehdy u nás nadbytek kněží. Proto se svolením a požehnáním svého biskupa odjíždí mladý Neumann v únoru r. 1836 do Spojených Států. V New Yorku s upřímnou radostí ho přivítal biskup Dubois a ještě téhož roku, 25. června 1836 ve své katedrále svatého Patrika ho vysvětil na kněze.

Spojené Státy byly tehdy ještě misijním územím. Byly to vlastně jenom státy na východním pobřeží. Velké tažení na západ teprve nespěle začínalo. Do severní Ameriky proudili přistěhovalci z celého světa a úspěch pastorační činnosti kněží závisel především na jejich jazykových znalostech. Jan Nepomuk Neumann byl dobře připraven. Znal německy a česky, domluvil se polsky, studoval francouzštinu a už v Praze v semináři se učil anglicky.

Jeho prvním působištěm byla misijní stanice Williamsville u Niagarských vodopádů. Odtud podnikal dlouhé cesty do vzdálených vesnic, kde musil konat vše potřebné, od kázání až po zaopatřování nemocných. Později našel účinnou podporu ve svém bratru Václavovi, který za ním přijel a pomáhal mu jako kuchař, kostelník a katecheta.

Neumannova pověst rostla. V r. 1851 baltimorský arcibiskup si ho vybral

za zpovědníka a doporučil ho za biskupa ve Filadelfii. To už byl Neumann členem Řádu Redemptoristů, k nimž vstoupil s bratrem Václavem r. 1840.

1. února roku 1852 papež Pius IX. ho jmenoval biskupem Filadelfie. Jeho hlavní a nesporné zásluhy spočívají ve stavbě nových kostelů a v zakládání farních škol. Je otcem severoamerického katolického školství. Na tomto poli byl znám již dříve svými dvěma katechismy a biblickými dějinami. Jeho malý katechismus měl 30 a velký, pro dospělejší, 18 vydání.

V roce 1855 biskup Neumann viděl naposled i své rodné Čechy a sloužil mši svatou u hrobu svého patrona Jana Nepomuckého v katedrále svatého Víta. Svého rodáka slavně přivítali i v Prachaticích.

Své povinnosti konal až do posledního dne svého života. 5. ledna 1860 při návratu domů omšel a upadl na ulici. Do jeho sídla ho přinesli už mrtvého. Nad jeho rakví arcibiskup Kenrick prorocky prohlásil: "Tento biskup byl světec".

* * *

Máme radi niečo pre potešenie, a veru ťažko je človekovi celkom sa zriecť seba.

Svätý mučeník Vavrinec premohol so svojím biskupom svet, pretože opovrhol všetkým, čo sa na svete zdalo potešiteľným; a z lásky ku Kristovi pokojne znášal i to, že mu bol odňatý Boží veľkňaz Sixtus, ktorého on veľmi miloval.

A tak láskou k Stvoriteľovi prekonal lásku k človekovi; a miesto ľudskej útechy voľil radšej riadenie Božie.

Tak i ty sa uč opustiť pre lásku Božiu niektorého potrebného a milého priateľa.

A netráp sa, keď ťa priateľ opustí; veď vieš, že raz sa musíme rozlúčiť všetci vespolek.

Ťažko a dlho musí človek so sebou bojovať, kým sa naučí nad sebou celkom víťaziť a všetku svoju lásku povznášať k Bohu.

Keď človek nemá iný základ, len seba, ľahko sa kloní k ľudským útechám.

Ale pravý milovník Kristov a horlivý nasledovník ctností nestojí o takú útechu, ani nehľadá také zmyselné rozkoše; radšej znáša ťažké skúšky a trudné námahy pre Krista.

(Nasledovanie Krista)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI!

CÍRKEV JE SVATÁ

... jako si Kristus zamiloval Církev a vydal sám sebe za ni, aby jí posvětil vodní očištnou koupelí a slovem. Tím si chtěl Církev připravit zářící, bez poskvrny, vrásky nebo čehokoliv takového, ale aby byla svatá a bez vady (Ef 5: 25-27).

Kristus je pomazaný Páně, Svatý Boží. Zosobňuje svatost. Za svého života neustále obracel svou pozornost k plnění vůle svého Otce a ke sdílení svatosti lidem. Nespokojoval se jen s povzbuzováním lidí k úsilí o svatost. On odpouštěl hříchy, sílil duše, naplňoval je svými milostmi a posvěcoval je.

Totéž dělá tajemný Kristus. Církev je svatá sama v sobě a má všechny prostředky pro posvěcení lidstva.

Dějiny Církve jsou dějinami posvěcování světa. Církev si uchovala nejen hlubokou vnitřní svatost, nejen sdílela život a svatost svým členům, ale pokud jí v tom nebylo bráněno, působila na kulturu a civilizaci tím, že ji povznášela, posvěcovala, prodechla duchem křesťanství. Jako Kristus, její hlava, tak i ona je často nepochopena, nenáviděna a neprávem obžalována. Ale kdykoliv se setkala ve světě díle posvěcování světa s neúspěchem, nevyplnulo to nikdy z jejího učení a nebo z prostředků k posvěcování, ale z toho, že svět jí nepřijal a že její vlastní členové nenásledovali dost pečlivě jejího učení anebo že nevyužívali jejich prostředků.

Jednou z největších zásluh Církve a jedním z nejpřednějších důkazů její svatosti je slavný zástup světců, kteří se zrodili z jejího lůna. Církev v každém věku vychovala muže a ženy k hrdinné svatosti. Ona je doposud vychovává a bude vychovávat, a to nejen světce svatořečené, kterých si svět nemůže nevšimnout, ale také světce, jejichž svatost je známa jen těm, kteří měli to štěstí žít a pracovat v jejich blízkosti. Světci jsou nejryzejšími syny Církve, jsou živým dokladem, že tělo Kristovo žije svatostí své Hlavy.

* * *

... ó zpívejme ten chorál svůj, my všichni venku,
my nazí pospěšme se za vlast pomodlit,
ať oblomí se čas, ať sáhne na kropenku
přeháněk svlažujících mrazně tvrdý třpyt,
ať na oráče bratry mé, ty všechny v oku Božím
sluncem se zdlouha usměje - ať sám slovo vložím
do brázd rozhrnuté vprostřed jejich žit.

Jan Zahradníček: STARÁ ZEMĚ.

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

- 4 -

1. - Za Boží ochranu a požehnání pro všechny přítomné na mši svaté a za jejich rodiny v nastávajícím roce
2. - Za zemřelého Vavřince Žáčka - jeho rodiče a sourozenci s rodinami
- Za zemřelou dceru Josephine Gun - paní Anna Vidlářová
3. - Za manžele Žáčkovy, McMillan, Jurčovy a Schroeder a za jejich rodiny
- Za zemřelého Jaroslava Králíka a živou rodinu - Dr. František Hradil
4. - Za zemřelé rodiče a sourozence z obou stran - manž. Julie a J. Žáček
- Za zemřelého Petra Otrubu a za celou rodinu - jeho manželka
5. - Za zemřelého otce Dra. Jana Voženílka - paní Ludmila Miles-ová
- Za zemřelé rodiče Františka a Marii Svatošovy - manželé Šourkovi
6. - Za zemř. rodinu Bednářovu a jejich syna Jana - rod. p. Otakara Bláhy
- Za zemř. rodiče a sourozence z obou stran - manž. Julie a Jan Žáčkoví
7. - Za zemřelého manžela Dra. Jana Voženílka - paní Marie Voženilková
- Za zemřelé rodiče Josefa a Marii Šourkovy - manželé Šourkovi
8. - Za zdraví a Boží ochranu pro Filomenu Elšíkovu - manželé Javorovi
9. - Za zdraví, Boží ochranu a požehnání, a na úmysly paní Anny Trlicové
10. - Za zemřelou maminku Miladu Stránskou - manželé Stránští
11. - Za zemřelého syna Jiříka - paní Anna Trlicová
12. - Za zemřelého tatínka - rodina Profousova
13. - Za zemř. dceru Marii a rodiče Pojetovy a Pavlicovy - manž. Pavlicovi
14. - Za syna Jeníka, jeho manželku a za celou rodinu - paní Anna Trlicová
15. - Za zemřelou Alžbětu Bergerovou - její manžel
- Za zemřelého Dra. Karla Štekra - jeho manželka s rodinou
16. - Za zemřelého John Záříše - paní Mary Záříšová
17. - Za zemřelého Dra. Vojtěcha Vagasského - jeho přátelé
18. - Za zemřelé rodiče Záříšovy z obou stran - paní Mary Záříšová
19. - Za zemřelého Vladimíra Požustu - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemřelou Ludmilu Javorovu - manželé Javorovi
20. - Za živou a zemřelou rodinu Filovu - manželé Marie a František Filovi
- Za zemřelého Františka Bambuška - manželé Ludmila a Josef Ručovi
21. - Za zemřelé rodiče a příbuzné z obou stran - manželé Šantorovi
22. - Za živé a zemřelé členy rodin Rudolfa a Alfreda Příhodových
23. - Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
24. - Za zemřelého tatínka - pan Oldřich Měchura
25. - Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
26. - Za zemřelého otce Pavla Cipko - manželé Mary a Jerry Otrubovi
27. - Za živou a zemřelou rodinu Paškovu - manželé Anička a Ant. Paškovi
28. - Za zemřelou matku Janne Cipko - manželé Mary a Jerry Otrubovi
29. - Za zemřelého otce Petra Otrubu - manželé Mary a Jerry Otrubovi
30. - Za zemřelého manžela Štefana - paní Jolana Pagáčová
31. - Za rodiče, sourozence, příbuzné, přátele a dobrodince

Panu Měchurovi zemřel tatínek. Vyslovujem upřímnou soustrast a modlíme se:
 ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI ZESNULÝMI DOPŘÁL: PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS

! MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

Pan Josef Šantora se dožívá PĚTASEDMDESÁTKY, paní Olga Radimská a paní Anna Chmelová SEDMDESÁTKY a Dr. Alexander Barth PADESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, stále veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání.

V neděli 17. února (februára) MASOPUSTNÍ ZÁBAVA !

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u svatého Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10 hodin ráno u Fanny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke svaté zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

* * *

ŠTĚSTÍ NOVÉHO ROKU a štěstí celého našeho života záleží v tom, abychom se dokázali neustále - i během naší práce - obracet k Bohu: ke cti a slávě jediného Boha. Bůh to od nás, jako náš nejvyšší Pán žádá docela právem. My jeho služebníci, jsme mu tím celou svou-vnitřní podstatou povinni.

Kdo hledá jen vlastní čest a slávu a nikoliv Boží, je zlodějem a lupičem. Jedině Bohu náleží čest a sláva, nám pak stud a hanba. Čest a sláva Boží musí nám být jednak pobídkou k plnění našich povinností, jednak heslem, za kterým jdeme.

Nikdo se nepostará o sebe hůře než ten, kdo dává přednost vlastní cti a slávě před ctí a slávou Boží. Připravuje se zároveň o svou čest časnou i věčnou. Vždycky je nešťastný: zde na světě, poněvadž ztrácí pravou čest Boží, jednou na věčnosti, poněvadž tam přijde i o svoji vlastní.

Tito lidé to nakonec sami jednou přiznají, bohužel, bude již pozdě, když řeknou: "Celou noc jsme se lopotili, a nic jsme nechytili" (Lk 5: 5). Tímto "nic" je lidská čest a sláva. Pozvedá hlavu jako kvetoucí tráva, která je potom pošlapána. Vystupuje jako kouř, který se brzy rozplyne v niveč.

Jde-li tedy o čest a slávu, tak vyhledávejme jen tu pravou.

- Jiskry sv. Ignáce.

Najdeš spoustu času na jiné věci později, jestliže se v první řadě pomodlíš.

- Z moudrosti otcovské

ŘEKNĚTE MI NĚCO, MAMINKO,

ozve se ne-

věsta.

Co bych řekla! My staří už jsme si řekli všechno, co jsme dovedli, ale zkušenost, ta přijde až na konci života a naučit se nedá.

Snad přece něco.

Zapomeňte na sebe! Vy i on. Věřte mi, že štěstí přijde tím dřív, čím spíš každý z nás sleví ze své pýchy a z toho, co ho těšilo; když nechá rozplývat se všechno, co bylo jen on sám, když už nevíte, kde končíte vy a kde začíná ten druhý, když se uhodí a vás to zabolí, když za něho dýchat budete. Tomu slovu jsem dlouho nerozuměla, a dnes rozumím. Dýchat za druhého ve chvíli, kdy jemu se zarazí dech úzkostí, a váš dotek nebo usmání ho zase vrátí k životu.

A toť víte, čím dřív budete mít děti, tím líp pro vás. Láska je něco, co nesnese zastávky, a není také na světě pro potěšení - je pro vás a pro něho. Pán Bůh vás spojil, abyste snáz pochopili, jak to největší, co uděláte, je stvořit nový život, najít v něm novou lásku k sobě i ke všemu ostatnímu, jak láska je každý den jiná a nová, jak za rok už nepoznáte ani tu svou dnešní, jak láska je jen jménem pro stvoření něčeho nového. Musíte se mít rádi každý den znova, jarně a letně a podzimmě, a ani jedna láska nebude podobna druhé. Když budete moudří, nebudete toho litovat, spíš děkovat budete, že se láskou můžete učit poznávat boží svět ve všech jeho podobách.

Život je někdy kříž. Ale je to kříž vykoupení člověka, na to nikdy nezapomeňte, a jenom si nikdy nemyslete, že vy a ne on nesete ten těžší kříž.

Děkuji vám, maminko!

Nevěsta odstupuje k oknu a snad se dívá do zasněžené a skoro neznámé krajiny, do které ji osud zavál jako vločku sněhu, oči paní se za ní usměvavě obrátí, staré hodiny tikají a na plotně to syčí. Kuchyně je plná ticha.

- Z moudrosti mateřské.

* * *

Bůh stvořil člověka jako svůj obraz,
jako obraz Boží ho stvořil,
stvořil je jako muže a ženu.

Bůh jim požehnal slovy: "Ploďte a množte se, naplňte zemi, podmaňte si ji! Vládněte nad rybami moře, nad ptactvem nebe i nade všemi živočichy, kteří se pohybují na zemi."

- Kniha Genesis 1: 27-31

Don Bosco mal úzke, osobné spojenie tak s Píom IX., ako aj s jeho nástupcom Levom XIII.. Vykonával svätej Stolici veľké a cenné služby, a preto ho aj volali "vaticánskym Garibaldim".

S Píom IX. sa zišli prvý raz r. 1858, keď prišiel do Ríma vo veci cirkevného zriadenia svojej spoločnosti. Pápež ho už poznal z chýru. Žiadal si ho vadiet, aby sa presvedčil o jeho pevnom apoštoláte v Turíne. Msgr.de Merode požiadal Don Boska v pápežovom mene, aby kázal na duchovných cvičeniach pre trestancov v pápežskej väznici v Diokleciánových termách. Bosko to prijal ochotne. Jeho jednoduché, príkladmi a obsahom bohaté kázne hlboko dojali väzňov. Exercície mali

nečakaný úspech. Pápež Don Boskovi blahoželal. Za odmenu ho chcel spraviť tajným pápežským komorníkom a poctiť ho titulom Monsignore. Ale Don Bosko to zdvorile odmietol:

- Ah, Svätý Otče, ale nechajte túto hodnosť pre súcejších. Já by som v reverende s fialovým okrajom medzi svojimi šarvancami vyzeral príliš párádne. Moji bedári by ma ani nepoznali a stratili by ku mne svoju detskú dôveru. A potom aj moji dobrodinci by si mysleli, že som zbohatol, a ja by som nemal dosť odvahy chodiť žobrať pre svojich chlapcov. Nie, Svätý Otče, naozaj nebolo by to pre mňa. Nechajte ma, prosím vás, i ďalej chudobným Don Boskom, ako som bol.

Namiesto toho si však vyprosil požehnanie pre svoje dielo. Keď po dvoch audienciách Don Bosko a Don Rua odchádzali z Vatikánu, boli presvedčení, že saleziánska vec má v osobe pápeža svojho najlepšieho priateľa, na ktorého sa vždy možno s istotou spoliehať. Toto priateľstvo Pia IX. bolo pre Don Boska cez celých dva desať rokov veľkým požehnaním. Za ten čas požíval hojne dôveru, štedrosť, radu a dobroprajnosť sv. Stolice. Niektoré udalosti z tejto doby nám to objasnia lepšie.

Svojimi pokynmi a zásahmi pomáhal pápež obidvom saleziánskym spoločnostiam pri ich vzniku, vývoji a konečnom schválení. Keď r. 1876 išlo o pápežské schválenie a potvrdenie Združenia saleziánskych spolupracovníkov, pápežovo slovo veľmi prispelo k plnému vzrastu a rozvoju tejto jednoty. Pius IX. totiž Don Boska upozornil:

- Prečo tu myslíte len na mužov? Nevylučujte nikoho. Veď potrebujete aj spolupracovníčky. Žena mala vždy veľký podiel v charitatívnej práci Cirkvi i v misiách. Ženy bývajú obetavejšie než mužskí. Teda neodmietajte takú cennú pomoc.

Don Bosko poslúchol. Umožnil i ženám a dievčatám prístup medzi svojich spolupracovníkov, a nikdy toho nefutoval.

Inokedy, dávajúc mu rozličné výsady, poukázal pápež na praktický význam ktorejkoľvek výsady a povedal:

- Navykajte svojich novicov rozličným prácam. Ale nech to nie je práca

v sakristii, aby si nenavykli na pohodnosť. Zamestnávajú ich činnosťou, najmä katechizovaním detí.

Don Bosko prosieval pre každý svoj nový podnik pápežské požehnanie, či šlo o stavbu kostola, o zriadenie Diela pre neskoré povolanie na kňazský stav, o začatie zámorských misíí a pod.

Už pri prvom stretnutí dovolil pápež Don Boskovi všade spovedať, oslobodil ho od povinnej modlitby breviára v takých dňoch, keď má mimoriadne veľa práce, hoci ho o to Don Bosko ani neprosil.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

* * *

Sebe prvého hnát tam, kam chceme doviesť ty druhé.

- Z moudrosti otcovské.

Josef Lada: D Ě T E M

Sedí Kača na lavičce,
drží v ruce jitrnici
a ve druhé jelte,
bět, Pepiku, veni jí to!

Z Moravy

Bětela liška po ledu,
ztratila klíček od medu;
kdo ho má, ať ho dá,
ať se liška nehnevá!

Bětela liška k háji,
hoňte si ji, páni;
já ji honit nebudu,
zmeskal bych já koledu!

Z Čech